

komme nærmere ind derpaa, men henholde mig til, hvad de virkelig sagkyndige have sagt. Der er man jo fra alle Sider enig om, at man bør gaa til en anden Ordning af Administrationen af de danske Statsskove. Jeg kan slutte mig til det ærede 5te kongevalgte Medlem (Hage) i, at det maa beklages, at de sagkyndige ikke have kunnet komme med en fælles Indstilling. Det havde da været noget lettere for en Lægmand at tage Standpunkt til Sagen. Det er imidlertid ikke sket, man har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Det System, Flertallet holder paa, er det saakaldte kollegiale, hvorimod Mindretallet holder paa det saakaldte direktoriale System. Hvis man fra en Lægmands Betragtning vil bedømme, hvilket System man bør foretrække, kan jeg kun sige, at jeg vilde foretrække det direktoriale System, og jeg er derfor glad ved, at den højtærede Minister har fulgt dette i Lovforslagets Principper. Jeg mener nemlig, at det ved det kollegiale System er ret vanskeligt at vide, hvor Ansvarret ligger, Ansvarret flyder let ud. I det direktoriale System derimod, hvor man lægger Ansvarret over paa en bestemt Mand, der kan man altid finde Ansvarret. Mindretallet foreslaar, ligesom Lovforslaget, ansat en Skovdirektør, en Mand, som uden Mellemed, i Kraft af sit eget Ansvar for Helheden, kan lægge Ansvarret og dermed Initiativet for det enkelte Skovdistrikt over paa dettes Bestyrer, Skovrideren. Dette System, som Ministeren altsaa har sluttet sig til, anser jeg for det rette; Forholdene, som de nu ere, ere uholdbare og navnlig fra et rent forretningsmæssigt Synspunkt ganske umulige. Særlig med Hensyn til Salget af Skoveffekter tænker jeg mig, det vil være nødvendigt, at de forskellige Skovdistrikters Skovrideres Myndighed udvides i høj Grad.

Jeg vil derfor anbefale, at der, som Lovforslaget anviser, sættes en Mand i Spidsen for Skovvæsenet, som baade har Villie og Evne til at paatage sig Ansvarret, og som ved Ændringer i den nuværende Forretningsorden er i Stand til at give de forskellige Skovridere saa frie Hænder, som det er nødvendigt, for at Statsskovene ikke alene i teknisk, men ogsaa i merkantil Henseende kunne blive ledede med det Formaal for Øje, at de skulle give det størst mulige Udbytte. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslaget, om der end kunde være enkelte Ting, jeg kunde have Lyst til at bemærke i Anledning af § 2, som omhandler Overforstmersten, Forstmersten og

Forstsekretæren, men da det ærede 5te kongevalgte Medlem (Hage) har udtalt, at Forslaget vil blive behandlet i et Udvalg, vil der jo i dette blive Lejlighed til at komme nærmere ind paa disse Ting, og jeg skal derfor i al Korthed paa egne og Partifællers Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil blot gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag, idet jeg gerne yderligere vil understrege, hvad der allerede er udtalt, navnlig af de to sidste ærede Talere, at det forhaabentlig maa lykkes for Direktoratet at drive det danske Skovbrug noget mere købmandsmæssigt, end det hidtil har været Tilfældet. Det er vitterligt, at f. Eks. de Tider, paa hvilke Skovauktionerne have været holdte, i mange Tilfælde have været overordentlig uheldigt valgte, man har taget for lidt Hensyn til vore Kunders Ønsker og til det Tidspunkt, hvor de paagældende Produkter kunde opnaa den højeste Pris, og man har i mange Tilfælde ladet Effekterne henligge saa længe, inden de bleve solgte, at de have tabt ganske betydeligt i Værdi. Jeg vil gerne henstille dette til Udvalgets Overvejelse, og jeg vil haabe, at det, hvis Lovforslaget bliver til Lov, hvilket forhaabentlig vil ske, maa lykkes at faa en saadan Ordning, at den købmandsmæssige Side af Sagen bliver varetaget, da jeg tror, det vil have overordentlig stor Betydning. Som Forholdet har været hidtil, har man efter min Mening fulgt for lidt med.

Rambusch: Jeg vil gerne gøre nogle faa principielle Bemærkninger til dette Lovforslag. Det, jeg ønsker at sige, strejfer noget, som har været antydet fra flere Sider, men det forekommer mig, at vi have manglet netop den Kausalforbindelse, jeg gerne vil sætte Fingeren paa. Jeg vil knytte mine Bemærkninger til en Udtalelse af den højtærede Landbrugsminister, som jeg hilste med Glæde. Den højtærede Minister nævnedes under Forelæggelsen af Lovforslaget, at man vilde tilstræbe at give Skovriderne større Selvstændighed, og der tror jeg Kærnepunktet ligger. Naar jeg vil fremdrage det som en principiel Bemærkning, er det, fordi vi mange Steder i vor Administration, i alle dens Grene, støde paa den samme Fejl, og denne Fejl kan betegnes ved et eneste Ord: En for stærk Centralisation. Det er en Levning fra Absolutismens Tid, hvor den